

включал те же корма, но с увеличенной долей барды и комбикорма и сбалансирован на получение 750-950 г среднесуточного прироста живой массы.

Анализ полученных данных показал, что у животных опытной группы были среднесуточные привесы выше на 3,8 % и чем у контрольных животных. Общий расход кормов у животных второй группы был выше на 4,2 %, однако он оправдан более высоким выходом мясной продуктивности. В опытной группе, продуктивность бычков оказалась выше по валовому приросту на 11,2 %, а себестоимость говядины ниже на 3,05 %.

УДК 636.4.082

Бондаренко А. С., студент VI курсу спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Кот С. П., кандидат біологічних наук, доцент

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

ВИРОЩУВАННЯ РЕМОТНОГО МОЛОДНЯКУ СВИНЕЙ В УМОВАХ ПОП «ВІКТОРІЯ» МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Вирощування ремонтного молодняку спрямоване на отримання маток, здатних в конкретних господарських умовах до високої продуктивності при максимально тривалому племінному використанні. Досягнення цієї мети – неодмінна умова ефективного і рентабельного свинарства. Використовуючи актуальність цього питання, в результаті досліджень, було поставлено за мету проаналізувати організацію вирощування ремонтного молодняку в умовах Приватного орендного підприємства «Вікторія» Новобузького району Миколаївської області.

Відбір молодняку в ремонт повинен супроводжуватись жорсткою вибіркою: не можна добирати свинок і кнурців на ремонт з тих гнізд, де поросята криворилі, мопсоподібні або з кратерними сосками. Перевагу надають розтягнутим, з широкими крижами, міцним поросятям.

Попередній відбір молодняку проводять у 2-місячному, а остаточний – у 4-місячному віці. Протягом вирощування ремонтний молодняк періодично оглядають і оцінюють за походженням та ознаками, власною продуктивністю.

Розвиток ремонтного молодняку в господарстві контролюють за живою масою і довжиною тулуба, його зважують щомісячно, а також на початку і в кінці облікового періоду.

Породний склад ремонтних свинок в господарстві представлений чистопородними свинками великої білої породи та помісними свинками «F 1», отриманих від свиноматок великої білої породи та кнурів породи ландрас.

Довжину тулуба тварин вимірюють при живій масі 100 ± 5 кг мірною стрічкою за середньою лінією спини від потиличного гребеня до кореня хвоста. Значення даного показнику у чистопородних свинок великої білої породи становив в середньому – 122 см, свинок «F 1» – 125 см. (при значенні даного показнику за інструкцією бонітування на рівні 119 см).

Ремонтних свинок при досягненні живої маси 100 кг оцінюють з використанням оціночного індексу (I): $I = 100 + (242 \times K) - (4,13 \times D)$,

де: K – середньодобовий приріст, кг; D – товщина сала, мм; 242 та 4,13 – константи.

Комплексний індекс відгодівельних і м'ясних якостей у свинок великої білої породи становив 191 бал, а у свинок «F 1» – 211 балів.

Для досягнення високої продуктивності і тривалого періоду господарської експлуатації основного стада в умовах господарства дотримуються таких умов:

- перше осіменіння (запліднення) провести у віці 8,0-8,5 місяців;
- перше осіменіння (запліднення) провести, коли свинка буде мати живу вагу 120-140 кг;
- перше осіменіння (запліднення) провести під час другого або третього приходу в охоту (друга-третья тічка);
- протягом усього «ремонтного» періоду з 30 кг живої маси до першого запліднення середньодобові прирости повинні бути на рівні 550-650 г;
- за період поросності молода свинка повинна збільшити масу тіла на 70...75 кг, тобто на момент першого опоросу (початку першої лактації) свинка повинна мати 200 кг або більше живої маси.

Перераховані вимоги впроваджуються виключно за допомогою правильної годівлі. У годівлі ремонтних свинок розрізняють два періоди:

- перший – після зняття з дорощування до досягнення живої маси 70 кг;
- другий – починаючи з маси тіла 70 кг і до 120 і більше кг (до осіменіння).

Отже, основна мета годівлі ремонтних свинок – отримання здорових плідних свиноматок з міцним опорно-руховим апаратом і високою продуктивністю. Для цього ремонтну свинку не можна запліднювати (злучати занадто рано, поки вони ще не досягли фізіологічної зрілості). Система продуктивних органів повністю дозріває лише тоді, коли свинка накопичила відповідні запаси жиру (товщина шпиків на спині повинна бути 14-18 мм, промір беруть по лінії хребта на 10-11 см за холкою, що відповідає рівню 6-7-го грудних хребців. Для вимірювання застосовують ультразвуковий прилад – «Renco» виробництва США.

У другий період годівлю ремонтних свинок від 70 кг живої маси до запліднення необхідно обмежувати, а комбікорм повинен містити більше клітковини.

Найкращий вік для осіменіння (запліднення) – 33-35 тижнів при живій масі 120-140 кг. Але в даний час серед свинарів все більш поширюється думка про те що оптимальною масою для запліднення є показник 140-145 кг. Ремонтні свинки, у яких перше осіменіння відбулася в цей період, практично досягла фізіологічної зрілості, і тому можна розраховувати на їх плідність і високою продуктивністю. Товщина жирового прошарку (сала на спині) під час першого парування повинна становити не менше 16-18 мм якщо вона менша, то в приплоді виявиться менше поросят.

Рівномірні впродовж всього року опороси, ритмічне поповнення основного стада молодими, добре вирощеними свинками забезпечують планований по місяцях року вихід готової продукції і являючи на даний момент найбільш перспективним напрямком в організації виробництва свинини.